

PTUJSKI PERUTNINAR

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA IN KOOPERANTOV PERUTNINA PTUJ /LETO XI./ŠTEVILKA 5/NOVEMBER 1987

Pomembna delovna zmaga

V začetku leta smo začeli z zidanjem druge faze modernizacije in razširitve perutninske klavnice, to je hladilnic, odpreme in prostorov za tehnične službe.

Gradnjo smo zaupali SCT-ju in nekateri so se spraševali, zakaj prav tej firmi. Krožile so različne domneve, vendar se je pokazalo, da je bila odločitev pravilna. Izvajalec gradbenih del SCT ni izneveril zaupanja. Je edini izvajalec, ki je v pogodbenem roku dokončal objekte, kljub težavam, ki so med gradnjo bile prisotne.

Tudi kakovost opravljenega dela je zadovoljiva, kar se je pokazalo ob tehničnem pregledu, ki je bil 13. oktobra. Tehnični pregled je uspel. Od bistvenih pripomb je le zahte-

va, da se uredi nova kanalizacija in asfaltira prostor pred odpremo (ekspedit), nakar bo izdano uporabno dovoljenje.

Seveda tudi brez težav ni šlo, saj izvajalci niso dobili vedno domačih materialov ustrezne kakovosti, prihajalo pa je tudi do precejšnjih projektnih sprememb. V nekaterih delih se je prepletala gradnja s proizvodnjo. Dovolj dela in težav je zato imela tudi naša nadzorna služba. Ob vsem tem je potrebno poudariti, da ni prišlo do prekoračitve predračunske vrednosti investicije.

Zaradi zamude ptujske Projekta pri projektiranju zunanje ureditve so sedaj v polnem teku ureditvena dela. Tudi ta dela smo zaupali SCT. Zunanja ureditev zajema utr-

ditev in asfaltiranje »čistega dela« dvorišča (ekspedit, parkirišče za hladilnike, petdeset tonsko tehtnico za tehtanje praznih in polnih hladilnikov, ki je doslej nismo imeli in gradnja ograje, ki odgovarja pravilniku o izvoznih objektih).

Dela doslej potekajo po terminskem načrtu, končana pa naj bi bila do konca leta. Izvajalec zagotavlja izpolnitev pogodbe, v kolikor bo glede na vremenske razmere možno asfaltirati predvidene površine.

Pred nami je torej le še zadnja, vsekakor najzahtevnejša faza razširitve in modernizacije. V tem trenutku strokovne službe intenzivno delajo na pripravah za začetek le-te. Povzetek investicijske-

ga programa je bil objavljen v Informacijah.

Investicijski program za III. fazo je oddan Inštitutu za ekonomiko investicij pri LB-ZB v Ljubljano. Investicijski program je v celoti delo naših strokovnjakov iz vseh področij. Pripravljena je lokacijska in projektna dokumentacija za klavnico, strojnico in garderobe. Manjka le še projekt za čistilno napravo, razširitev kafilerije in za biofilter za čiščenje zraka iz kafilerije. Lokacijski postopek za ekološki del teh objektov je v pristojnosti Republiškega komiteja za varstvo okolja in urejanje prostora, je pa v pripravi oz. v postopku.

Dosežena delovna zmaga je najlepša čestitka ob prazniku republike.

*Pozdrav dnevu
republike*

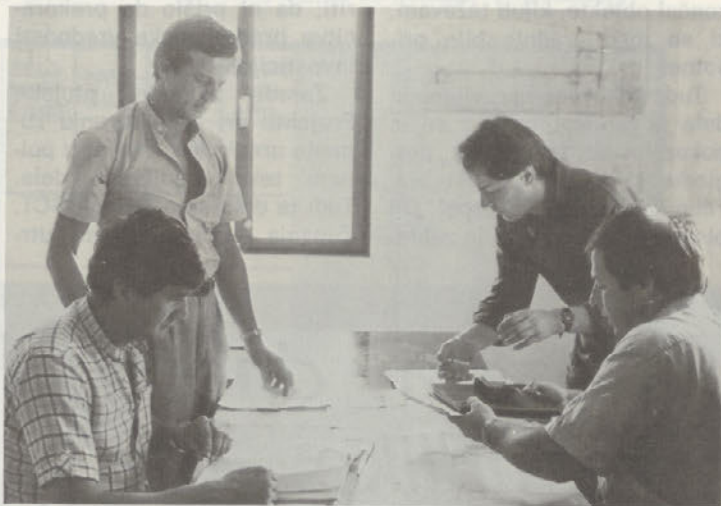

Zaključna dela v ekspeditu

Nadzorna služba je imela težavno delo

Med gradnjo ekspedita in hladilnic

Keramične ploščice so bile slabe kakovosti in jih je bilo treba nenehno kontrolirati

Delavci so morali na delo in z dela po improviziranih poteh ob gradbišču

Ptujski perutninar po 10 letih

Julija 1977 je izšla 1. številka našega glasila. Urednik je takrat zapisal:

»Samoupravno ste se odločili sprejeti v svojo sredino novega sodelavca Ptujskega perutninarja. Sedaj je med nami. Prevzel je lepo in zanimivo, vendar težko in odgovorno delo. Dolžan nam je posredovati informacije o poslovanju TOZD, DSSS in kooperantov, o delu samoupravnih organov, družbenopolitičnih organizacij, o športni in rekreativni dejavnosti, sploh o vsem, kar je pomembno za upravljanje v delovni organizaciji in za ugodnejše počutje zaposlenih.

Kako bo uspel in kako se bo vključil v našo delovno sredino, je odvisno od vas dragi bralci. Zavedati se morate, da niste samo bralci Ptujskega perutninarja, ampak in še predvsem, soustvarjalci. Glasilo ni namenjeno samo prenašanju informacij in prispevkov iz uredništva kolektivu in kooperantom, marveč menjava informacij, zanimivosti in drugega na vseh nivojih.

Vsi si želimo, da bi naše glasilo bilo bogato in pestro, zato vabimo in naprošamo vse člane kolektiva in kooperante, da prispevate za našega novega perutninarja čimveč zanimivosti in mu tako pomagajte, da se uživi v našo sredino in postane prikljubljani član delovne skupnosti.

In kakšen je Ptujski perutninar danes?

Če naj upoštevamo mnenje maloštevilnih izpolnjevalcev ankete, katere analizo tokrat objavljamo, potem bi lahko bili z glasilom zadovoljni. Pa nismo. Na uredniškem odboru nenehno ugotavljamo, da sodeluje premalo delavcev s svojimi prispevki. Zlasti pogrešamo sestavke strokovnih delavcev iz TOZD. Najbrž ne moremo biti zadovoljni, da smo iz največje TOZD Mesna industrija prejeli v vseh desetih letih le 41 prispevkov. Če od tega odštejemo prispevke, ki opi-

sujejo sindikalne izlete, dopuste in podobno, kaj ostane? Tudi v drugih TOZD ni veliko boljše. Izvzeli bi lahko le kooperacijo.

Prispevki, ki jih (največkrat z veliko zamudo) dobimo ponavadi obravnavajo le dosežke, izjemoma redko pa take, ki bi objektivno kritično obravnavali težave zaradi katerih ne dosegamo načrtov in podobno.

Da bi dobili novih pobud za popestritev glasila smo vam v prvi letošnji številki ponudili anketo o obveščanju v naši delovni organizaciji. Kakšen je bil odziv vidite iz priložene analize. Očitno se ni zdelo vredno niti vodstvom TOZD niti vodstvom DPO, da bi spodbudili k akciji, še sami se niso odzvali. Iz Tovarne krmil (kjer dela tudi predsednik konference sindikata) in iz Perutninskih farm, kot vidite, nismo prejeli niti enega izpolnjenega anketnega lista.

Naj k temu dodamo, da je prav v Perutninskih farmah opravil anketiranje Center za razvoj obveščanja v OZD iz Ljubljane. Aektiranih je bilo 50 slučajno izbranih delavcev od katerih jih je 47 pravočasno oddalo izpolnjene anketne liste. Anketa je bila veliko obsežnejša od naše. Če primerjamo odgovore na podobna ali enaka vprašanja obeh anket, vidimo, da so ti podobni odgovorom delavcev, ki so v naši anketi sodelovali in jo torej le lahko jemljemo kot neki mnenjski vzorec.

Pokukali smo še čez »plot« in ugotovili, da je bila naša zamisel o anketi tudi nekaterim drugim spodbuda za podoben poskus. Smo pa malo pobrskali še po drugih časopisih in ugotovili, da je recimo v Ljubarju, glasilo Mariborske livarne, v šestih številkah sodelovalo 48 avtorjev, urednica pa z 18. V šestih številkah Perutninarja je sodelovalo 22 avtorjev medtem ko je urednik objavil 38 prispevkov. Še bolj zgovorno kaže na odnos do

	1977	78	79	80	81	82	83	84	85	86	Skup.
1. Gospodarjenje	16	24	24	25	13	15	19	13	19	11	179
2. Izvoz	1	1	—	3	—	—	1	1	—	—	7
3. Investicije	3	1	4	4	4	—	4	1	2	1	24
4. Samoupravljanje	8	16	13	8	5	3	1	7	1	3	65
5. Izobraževanje	—	2	2	2	—	—	2	—	—	1	9
6. Delo delegatov	—	—	11	4	5	—	7	1	—	1	29
7. Delo ZK	3	5	6	8	1	3	2	—	—	2	30
8. Delo sindikata	2	8	16	4	3	6	2	3	2	—	46
9. Delo ZSMS	1	—	2	3	1	3	—	2	1	1	14
10. SLO in DS	2	5	7	5	2	2	3	—	—	1	27

internega glasila Hmeljar kjer je v eni sami številki sodelovalo 18 avtorjev.

Najbrž je dovolj naštevanka, le še to, da smo želeli julija ob 10-letnici izhajanja glasila pripraviti malce bolj svečano številko v kateri naj bi sodelovale vse TOZD. S tem namenom je urednik med 12. in 24. junijem po sklepu uredniškega odbora obiskal direktorje vseh TOZD, ki naj bi poskrbeli za to, da ga bo kdo pripravil. Prispevki bi morali prispeti do 10. julija, da bi številka še isti mesec lahko izšla.

Prvi prispevek smo dobili 16. julija od Ivana Zupaniča, TOZD Perutninske farme, naslednji iz Tovarne krmil od Vlada Streleca je prispel konec julija, v TOK Hajdina so bili mnenja, da imajo

skoraj v vsaki številki prispevek, trenutno pa nimajo kaj posebne, direktor Mesne industrije je povabil urednika, ki je pripravil prispevek v obliki razgovora. Iz Transservisa, Commerca in Tiskarne prispevkov še vedno ni kljub številnim urgencam urednika.

Zaradi takega odnosa tudi izdaja glasila kasni, s tem pa zgublja na aktualnosti. Da bi stanje izboljšali in dvignili kakovostno raven glasila uredništvo pričakuje, da bo izdajatelj delavski svet DO uvrstil navedeno problematiko na dnevni red ene izmed prihodnjih sej. Tu seveda pričakujemo aktivno podporo izdajatelja.

Uredništvo

Analiza ankete o obveščanju v Perutnini

Prva ugotovitev je, da med delavci ni bilo pravega interesa za sodelovanje, kar je razvidno iz tega, da smo prejeli izpolnjenih le 55 anketnih listov. Kar je še slabše, v akcijo se razen redkih izjem niso vključila vodstva DPO niti vodstvo TOZD.

Prejeli smo:

1. Tovarna krmil	0
2. Perutninske farme	0
3. TOK Hajdina	1
4. Mesna industrija	13
5. Transservis	10
6. Commerce	8
7. Ptujska tiskarna	13
8. DSSS	9
9. Upokojenec	1
	55

Odgovori:

1. Z obveščanjem sem	
— zadovoljen	14
— delno zadovoljen	31
— nisem zadovoljen	9
— brez odgovora	1

Negativne odgovore so pojasnili takole:

Informirajo nas o nepomembnih stvareh. Na govorice bi lahko odgovorili, s konstruktivnimi prispevki predvsem o politiki OD. Je preveč laži. Nestrokovno obveščanje. Težko razumljive informacije, škoda papirja. Izhajati bi moral bolj pogosto in še več drugih informacij. Zaradi stanja v DO. Delavec ne izve vsega, oziroma dovolj stvari, ki so potrebne za njega in DO. Premalo o proizvodnji.

2. Katera oblika informiranja vam da največ informacij?

a) Perutninar	31
b) Informacije (bilten)	9
c) Vesti na oglasni deski	12
d) Zbora delavcev	21
e) Delegati samoupravnih organov in SIS	4
f) drugi odgovori: govorice, debata, medsebojno informiranje, enourni počitek. Pavliha, televizijska grozljivka, nobena.	

3. Ste dovolj informirani o dogodkih v vaši TOZD?

Z DA je odgovorilo 20, z NE pa 35.

Dopolnilni odgovori za DA so: osebni interes, preko strokovnih vodij, prislunem pomenku vodilnih, klepet med malico, vesti na oglasni deski, prek Perutninarja, medsebojno informiranje, našteje informativne oblike, pogovor z vodilnimi, zbor delavcev, osebni kontakti.

4. Razmišljate o možnosti dnevnih zvočnih informacij?

Z DA je odgovorilo 29 z NE pa 25, en izpolnjevalec ni odgovoril.

(Nadaljevanje na 4. strani)

PREGLED DOPISOVANJA PO TEMELJNIH ORGANIZACIJAH

TOZD	77/78	79	80	81	82	83	84	85	86	Skupaj
TK	7	5	5	2	3	1	1	1	—	25
PF	12	11	3	1	1	2	1	—	—	31
TOK	33	16	10	10	8	8	9	2	4	100
MI	7	6	4	5	9	8	2	—	—	41
TS	2	3	3	4	5	4	3	2	1	27
COM.	14	10	2	4	1	3	2	2	2	40
PT	15	5	7	13	10	3	1	—	—	54
DSSS	105	64	58	32	31	34	22	18	14	378
Zunanji sodelavci	3	6	5	10	4	7	3	1	5	44
Urednik	22	28	33	25	24	31	23	19	20	225
skupaj	220	154	130	106	96	101	67	45	46	965
TOZD	90	56	34	39	37	29	19	7	7	318
DSSS	105	64	58	32	31	34	22	18	14	378
Urednik	22	28	33	25	24	31	23	19	20	225
%	10	18,18	25,38	33,58	25	30,69	34,33	42,22	43,47	23,31%
Zunanji sodelavci	3	6	5	10	4	7	3	1	5	44

5. Ali veste kateri sodelavci so v vaši TOZD posebej zadoščeni za obveščanje?

Z DA je odgovorilo 23 z NE pa 32.

Na dopolnitev odgovora — KDO pa so bili odgovori: novinar, Cajnko, Tarbuk, vodilni, šefi, direktor, predsednik sindikata; le eden (očito iz Ptujске tiskarne) je pravilno odgovoril, da je to Jože Sluga.

Posebej zadoščeni za obveščanje so člani komisije za informiranje pri konferenci sindikata in sicer: Hrga Milan TK, Beber Kristina PF, Kosar Anica TOK, Galovič Vlado MI (predsednik komisije), Šprah Dušan TS, Jauk Marija CO, Sluga Jože PT in Gros Terezija DSSS.

To nalogo ste jim v temeljnih organizacijah sami naložili, imena članov komisije pa so bila objavljena v aprilski številki Perutninarja lani.

6. Ste zadovoljni z vsebino Ptujškega perutninarja?

DA	18
DELNO	33
NE	3
Brez odgovora	1

7. Kateri prispevki najbolj pritegnijo vašo pozornost

a) Uvodniki	10
b) Prispevki o gospodarstvu	33
c) O razvoju DO — investicije	26
d) O delu političnih organizacij	11
e) Poročila o poslovanju	30
f) Intervjuji	25
g) Predstavitve delavcev, kooperntov in upokojencev	29
h) Bilo je pred . . . leti	18
i) Športni prispevki	17
j) Križanka in humor	24
k) Nobeni	1

8. Kateri prispevki vas motijo?

Večina izpolnjevalcev je označila ali zapisala da nobeni, posamezniki pa so odgovorili takole: hvalisavi prispevki ZK, politično čevanje, o gospodarstvu, o delu DPO, o delavcih na potovanjih v tujino, preobširni, preveč strokovni, lažni prepisi sestavkov iz drugih časopisov, osmrtnice.

9. Menite, da bi kazalo uvesti rubriko:

a) Drugi o nas	29
b) Dogodki izven DO	16
c) Drugo: primerjalni podatki DO naše branže, realni intervjuji z delavci o delu, strokovna področja — delo delegacij — inovacije — delo samoupravnih organov, primerjave z drugimi, govori se, več o proizvodnji in razvoju, Jernej in njegova pravica, resnične razmere, do sedaj je v redu, nobena vest ni odveč, kratke novice o dogodkih v TOZD in DO, kako se razumemo med seboj, literarno (vsaj občasno).	

10. Ocenjujete, da sodeluje z glasilom dovolj sodelavcev?

Z DA je odgovorilo 8, z o tem ne razmišljam 15, z NE pa 31. En izpolnjevalec ni odgovoril.

11. Zakaj sami ne sodelujete?

Nimamo volje je odgovorilo 12. Nihče me ni povabil trdi 8. Ne čuti se sposobnega 15. Odgovorilo ni 18. Eden je pripisal, da sodeluje in eden meni, da se sestavki ne objavljajo.

12. Ste zadovoljni z obliko Ptujškega perutninarja?

DA 35. NE RAZMIŠLJAM 8. NE 10. Brez odgovora 2.

Nezadovoljni predlagajo: Manjši format, škoda denarja, večji format (slabo vidim), mehkejši papir, barvni tisk, glava Perutninarja je preveč monotona, več erotike, več zanimivosti, tudi iz drugih TOZD.

13. Druge pripombe, pobude, želje:

Informacije (bilten) bolj pogosto. Ukinitve cenzure. Pišite o realnih življenjskih stvarih, katere se tičejo delavcev (stanovanjski problemi, denarni problemi, plača . . .). Kdo dela in kdo ne dela??? Pravočasnost informacij, da bi Perutninar izhajal pogostejše, predvsem pa Informacije. Več pravočasnih informacij o dogodkih v DO: proizvodnja, investicije, pogoji gospodarstva. Več ažurnosti. O tem naj razmišljajo direktorji, ker jih je dovolj. Po možnosti uvesti rubriko, kako večina upravlja, manjšina pa razpravlja in o uspešnem delu komisije za ocenjevanje. Premalo informacij o delovanju naše religije in močnih praznikov, ki bi se dali praznovati. Obdržati informiranje, gospodarstvo in politiko na dosednji visoki ravni. Profesionalce uredništva zaposliti na koristnejših delih in nalogah. Več drugih rubrik. Rubriko o delu sindikata v posamezni delovni organizaciji, ker marsikje sindikat spi. Naslov Perutninarja je preveč monoton, bolj bi moral biti živahen. Informacija mora biti pravočasna in razumljiva slehernemu delavcu. Iz navedenega smatram, da bi morale informacije pogostejše prihajati v bazo, delilno mesto pa bi v bodoče bilo pri vratarju. Kolektivu naj bi se predstavili tudi delavci, ki sodelujejo tudi izven DO v kakšnih društvih, organizacijah, folklorah in drugih sekcijah. Urednik se

naj posveča več delavcem v proizvodnji in njihovim pogojih dela. Nimam jih. Predlagam, da ima vsak TOZD v Perutninarju svojo stran. Urednik pa naj prisluhne, tudi nam, ki nimamo funkcij. Boljše vesti. Naj izhaja redno, naj vsebuje informacije o raznih dogodkih v DO in občini, dosežki perutninarstva v Jugoslaviji in v svetu. Potrebna bi bila takojšnja informiranost o sprejetih sklepih vseh samoupravnih organov. Vse premalo se piše o družbenem standardu delavcev. Dajte več zanimivosti iz sveta o dosežkih v perutninarstvu (predstavite konjičkarje v DO). Več informacij neposredno iz proizvodnje, socialne razmere v DO, delo sindikata in drugih zahtevnih struktur, delo mladine, upokojencev. Če bi razširili vsebino še o drugih perutninarskih organizacijah, bi Perutninar lahko bil obširnejši — še posebej ker izhaja dvomesečno, manjkajo še informacije o ukrepih.

V delovni organizaciji o odpravi pomanjkljivosti (organizacija, tehnološke izboljšave, več o izvozu, reprocenter itd.).

Prispevki so mnogokrat preveliko kritični, preveč sfrizirani, skoraj nikdar alternativni. Vemo, da so za vsaki dogodek, ki se bo zgodil rešitve možne v več izvedbah.

— zelo redko so članki poslovodnega sveta, ki opravljajo še in še mnogo kočljivih zadev v DO, pa še jih bo, saj je znano v kakem obdobju se nahajamo,

— znano je, da je laboratorij DO izvedel vrsto kvalitetnih analiz in jih še dela pod vodstvom dr. Fetiha. Kolektiv in kooperanti bi lahko zvedeli za njegovo delo,

— vozniki v Transservisu so vsakodnevno izpostavljeni prometnim nevarnostim (veterinarji, pospeševalci TOK), ki se tudi pogosto dogajajo radi velikega šte-

vila voznikov in neurejenih cest. Ali se je to področje kdaj širše obravnavalo in kaj ukrepalo za zmanjšanje te nevarnosti razen tega kar je že bilo v časopisu). Težki invalidi niso potem samo problem DO, temveč tudi osebni,

— Commerce ima skladišča po Sloveniji in drugih republikah z drugačnimi navadami in težavami, o njih se piše ob koncu leta ob zaključnem računu, saj imajo tudi oni težave in uspehe, pi jih domala ni slišati. Moramo jih spoznati tudi ostali, ne samo tisti, ki z njimi delajo,

— stanovanjska problematika se obdeluje na odboru ob sestavi prednostne liste in razpisu stanovanjskega posojila. Novi medbančni dogovori predvidevajo visoko obrestno mero za kredite. Bodo posledice tudi pri nas? Imamo mnogo stanovanjskih problemov?

— kaj pa socialni problemi? Sem siguren, da se bomo z njimi kmalu srečali z ozirom na inflacijo, ki leti naprej, OD pa se bodo parirali z njo,

— komisija za inovacije ne da več nobenega glasu od sebe. Saj se izboljšave niso izčrpale, bilo bi potrebno novih zagonov, dopolnitev pravilnika z vzpodbudami itd.,

— življenje je v zadnjem obdobju kot sicer vedno zelo razgibano. Kader imamo, kar bi se moralo odraziti tudi v časopisu.

Stopnje izobrazbe ali poklica skoraj ni mogoče upoštevati, saj so to zapisali le redki izpolnjevalci. Le eden z višjo izobrazbo, 6 s srednjo, 1 strojni delovodja, 7 KV delavcev, 10 jih je zapisalo samo delavec, 2 pa šofer.

Iz ankete je razvidno, da so redki izpolnjevalci v glavnem resno razmišljali. Morebiti ste tudi opazili, da smo v zadnjih dveh številkah nekatere vaše predloge že upoštevali.

Po večletnem uspešnem sodelovanju z ameriško matično firmo Hubbard smo se v Perutnini odločili za spremembo provenience. Od začetka prihodnjega leta bomo sodelovali z največjo in vodilno svetovno firmo Arbor Acres iz Glastonburyja v ZDA. S spremembo provenience in prehodom od Hubbarda k Arbor Acresu se osnovni cilji Perutnine ne menjajo. Tudi v prihodnje želimo ostati vodilna jugoslovanska firma za rejo perutnine. (Več o tem v prihodnji številki.)

Da bi se strokovnjaki Perutnine in naši poslovni partnerji iz Jugoslavije seznanili z novim ameriškim partnerjem, je bil 17. in 18. novembra v Perutnini organiziran strokovni seminar.

Udeleženci seminarja

Po napornem delu zaslužen pokoj

Letos spomladi sta se upokojili dolgoletni delavki Ptujске tiskarne Kristina Strmšek in Marija Sluga.

Kristina Strmšek se je zaposlila v naši tiskarni 3. 7. 1956, Marija Sluga pa se je zaposlila 1. 8. 1957, obe sta kot knjigovodski delavki delali v naši tiskarni vse do upokojitve.

V tem dolgem času sta se v tiskarni izučila in zaposlila tudi sin in hčerka Slugove Marije.

Obe marljivi in vestni delavki sta s svojim delom prispevali svoj pomemben delež pri premagovanju težav, s katerimi se je Ptujška tiskarna vedno srečevala, zato tudi njima ni bilo prizanešeno. Bili sta vztrajni, tihi in potrpežljivi, ko je bilo potrebno prenašati kupe papirja v knjigovodnico, ki je bila v prvem nadstropju, ko sta morda moral tudi na neplanirani dopust, ker ni bilo dovolj dela in ko je bilo treba delati preko polnega de-

lovnega časa, vse s ciljem, da se izpolnijo delovne naloge.

Sedaj, ko sta že nekaj mesecev upokojeni, se ju radi spominjamo in ju lahko damo za vzgled mlajšim delavcem ter se jima za 30 let dela v tiskarni iskreno zahvalimo.

Ob odhodu v zaslužen pokoj se je zbral kolektiv tiskarne na slovesnost, kakršne še nismo imeli. Bilo je pristrčno in iskreno slovo od marljivih delavk Marije Sluga in Kristine Strmšek. Pri-

družil se je tudi Bogomir Veber, ki je nekoliko prej, prav tako po 30-tih letih dela, odšel v zaslužen pokoj.

Letos spomladi so se upokojili trije naši delavci, ki so skupaj delali v Tiskarni več kot 90 let. Bili so vzorni in priljubljeni ter bodo ostali za zgled nam, ki nadaljujemo njihovo delo, se jih radi spominjamo ter jih vabimo, da nas še kdaj obiščejo.

Sodelavci

Ogled kulturnih zanimivosti v Zagrebu

Bila je hladna, deževna sobota, ko smo se odpravili na poldnevni izlet v Zagreb. Zbrali smo se pred upravno stavbo ter čakali na »sindikalni« avtobus. Avtobus je prispel z desetminutno zamudo; čas smo si medtem krajšali s klepetom.

Tov. Feliks Polanec je po poldravnih besedah mikrofona raje predal vodički INEX-a, tov. Jani, ki nam je nato podala program izleta.

Po prihodu v Zagreb je bila prva na vrsti džamija — islamska cerkev, nato kitajska razstava in kot zaključek še koncert ruskih glasbenikov; v enem poldnevu smo tako obredili cel kontinent.

V džamiji smo morali bosih nog, ženske pa z ruto na glavi. Največja atrakcija je bilo 52 Homeinijevih preprog, ki jih je iranski narod poklonil islamskim vernikom v Jugoslaviji, sami pristni perzijanarji. Na tako dragoceno tla še ni stopila moja noga nikoli. Razkazali so nam še učilnice, knjižnico, čitalnico ter dvorano za predavanja in manjša slavja. Imajo celo protiatomsko zaklonišče.

Sledila je razstava stare kitajske umetnosti od 7. stoletja do danes. Na ogled so bile keramične in porcelanske posode, vse čudovito poslikane; izredno detajlirane slikarije na svilo in pozneje

na papir; raznoliki kipi božanstev, od lesenega boga v naravni velikosti do 15 cm visoke prekrasne porcelanaste podobe boginje, zaščitnice otrok. Nakit in dragocena oblačila so bila posebno zanimiva za ženske del obiskovalcev, vendar je krona kitajske cesarice iz žlahtnih kovin, biserov ter dragih in poldragih kamnov pritegnila tudi moški spol.

Po obisku razstave smo se takoj odpravili v koncertno dvorano Vatroslav Lisinski, kjer je bil napovedan koncert solistov in orkestra Državnega akademskega teatra opere in baleta »Taras Ševčenko« iz Kijeva. Na programu so bila dela Čajkovskega, Rimski-Korsakova, Šostakoviča, Rossinija, Verdija, Leoncavalla in Giordana. Poslušalci so nastopajoče nagradili z obilnim aplavzom, kajti interpretacija je bila zares odlična. To je razumljivo, če vemo, da slavi orkester letos 120-letnico obstoja. Koncertno dvorano smo zapustili zadovoljni, podobnih koncertov pa si še želimo.

Na poti domov je bilo v avtobusu kar nekam tiho. Vsak je v sebi urejal vtise tega dne. Edino, kar je zmotilo vzdušje, je postanek v motelu Podlehnik nujen, da smo si potešili lakoto in žejo. Malo smo še poklepetali ob kavici, potem pa se zadovoljni napotili proti domu. L.O.

Upokojila se je tudi

Magdalena Kramberger — Majda smo ji rekli vsi. Spomladi 1963. leta je prišla v Perutnino. »Takrat se je Perutnina komaj začela razvijati« se spominja. V začetku je bila kurirka, poleg kurirske službe pa je bilo takrat treba prijeti še za marsikatero opravilo.

Takrat se je intenzivna reja brojlerjev komaj začela in je bilo malo specializiranih opravil, kot danes rečemo. Nadomeščala je marsikatero delavko od telefonistke, delilke malice, čistilke, do pomoči v ekspeditu pisarniškega materiala.

Deset let je tako »krpala« in mnogokaj postorila. Malo ji je že zdravje nagajalo, zato se je odločila in šla delat v pralnico perila v Transservis. Tu je dalje krepila svoje delovne navade. Petnajst let je delala v pralnici, njeno šibko zdravstveno stanje pa je zahtevalo svoj davek. Letos se je invalidsko upokojila.

Odšla je iz naše delovne sredine vendar je ostala z nami v spominu kot prejšnja sodelavka, ki jo vedno pričakujemo, da nas še obišče.

Sodelavci

IMATE RADI PRESENEČENJA

Imate radi presenečenja? Seveda, še posebej, če so prijetna. Odbojkarice Perutnine smo bile na Martinovo res prijetno presenečene.

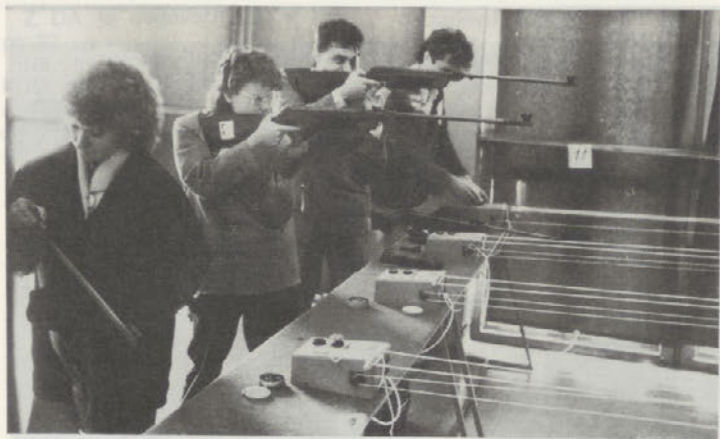
Že v začetku leta smo začeli z resnim delom pod vodstvom tov. Štauber Cirila. Prizadevnost in treningi so prinesli željene rezultate, saj smo osvojili prvo mesto med slovenskimi perutnarji in prvo mesto na srečanju delavcev Koke, Podravke in Perutnine. Po uspešni sezoni smo se dogovorili za prijateljsko srečanje z ekipo Srednješolskega centra. Tekma je bila v sredo, 11. 11. 1987 v športni dvorani Center. Čeprav je bila mišljenja kot neakšna demonstracija odbojke, ki se v Ptuj doslej ni veliko igrala in zato rezultat niti ni tako važen, naj zapišem, da vsi skupaj upamo, da bodo takšna in podobna srečanja pripomogla k populari-

zaciji odbojke v Ptuj. Na tekmi, ki je bila za gledalce kar prijetna, saj je bilo odigranih nekaj dobrih akcij tako na eni kot na drugi strani, je zmagala ekipa Perutnine z rezultatom 3 : 0.

In kje je tu presenečenje? Sledilo je po tekmi, kajti skupaj z maratonom Mirkom Vindišem smo bile odbojkarice Perutnine gostje kavabara Orfej. Lastnica Marija Jaušovec nam je pripravila res enkratno sprejem. Mirko je govoril o svojih vtisih iz ZDA, me pa o svojih načrtih, delu...

Zahvaljujemo se športni sekciji Perutnine, ki nam je omogočila pogoje za uspešno delo, trenerju, tov. Cirilu Štauber, ki mu nikoli ni bilo žal časa za nas ter kavabaru Orfej za prijetno pogostitev. Potrudile se bomo, da bomo tudi v bodoče razveseljevale z dobrimi rezultati.

Odbojarska ekipa

13. srečanje športnikov

Lepo jesensko jutro 17. oktobra je dalo slutiti, da bo prijetno na 13. srečanju športnikov Koke, Perutnine in Podravke. Gostiteljica letošnjega srečanja je bila Koka Varaždin in reči moram, da je bila odlična v tej vlogi.

Koka pa je presenetila tudi z osvojitvijo prvega mesta v skupni uvrstitvi. Navajeni smo bili, da je bila Koka praviloma poslednja. Sicer bi uspeh ali neuspeh niti ne smel biti na prvem mestu. Pomembnejše bi moralo biti srečanje, zbliževanje in izmenjava izkušenj delavcev sorodnih delovnih organizacij. Zato sem tudi zapisal srečanje, ne tekmovanje. To je bil cilj prvih srečanj, ki pa iz leta v leto postaja vse bolj pehanje za pokali in kolajnami.

Perutnine navijače, to pa so bili le tekmovalci je že v jutro prijetno presenetila v pikadu nepremagljiva ekipa iz farm. S 495 krogi proti Koki 290 in Podravki 190 je dosegla v pikadu rekord srečanj. Bravo punce! Tudi šahisti so dokazali, da so naši najboljši. Nogometaši so bili drugi in že se je porodilo upanje, da bi lahko spet zmagali, vendar se je ustavilo. V streljanju, namiznem tenisu in kegljanju so bili moški najšibkejši, ženske pa v vseh omenjenih disciplinah druge.

Razveselile so še odbojkarice, ki so obe nasprotni ekipi z lahkoto premagale, vendar je bila odbojka izven konkurence.

Na splošno bi lahko rekli, da

so letos reševale čast Perutnine ženske. Le malo je manjkalo, da bi bili spet poslednji.

Še rezultati za tiste, ki jih pričakujete.

Pikado: Perutnina, Koka, Podravka

Streljanje (moški): Podravka, Koka, Perutnina

Streljanje (ženske): Koka, Perutnina, Podravka

Kegljanje (moški): Podravka, Koka, Perutnina

Kegljanje (ženske): Podravka, Perutnina, Koka

Namizni tenis (moški): Koka, Podravka, Perutnina

Namizni tenis (ženske): Koka, Perutnina, Podravka

Nogomet: Koka, Perutnina, Podravka

Šah: Perutnina, Koka, Podravka

Odbojka izven konkurence: Perutnina, Podravka, Koka.

V skupni uvrstitvi je prvič v zadnjih desetih letih osvojila 1. mesto Koka Varaždin. Za prva tri leta nimamo podatkov ostalih devet let pa sta si 1. mesto delili Podravka in Perutnina.

Ekipa Koke so zbrale skupno 33 točk. Perutnina 25 in Podravka 23 točk.

Koka ni bila le odličen organizator srečanja, marveč tudi dober gostitelj. Tekmovalcem so po napornih »bojih« pripravi prav prijetno in zabavno tovariško srečanje.

Kar prehitro je prišel čas, ko so si rekli nasvidenje prihodnje leto. L. C.

Mačkam je lahko žal, da ne igrajo odbojke . . .

Še o srečanju v Varaždinu

Bilo je 17. oktobra 1987. »Hej, kam pa kam v soboto zjutraj? Vsi pošteti ljudje še spijo, ti pa kar rineš nekam z nabasano torbo. Se mogoče seliš? Ah, punce, kdo bi vas razumel. Raje bom še malo zadremuckala . . .«, me je naša mačka tako začudeno pogledovala izpod napol odprtih oči, da sem bila prepričana, da se ji po glavi motajo take misli.

Stvar v resnici sploh ni bila tako zapletena in nenavadna, kot se je zdelo naši muci, ampak jo kar razumem, saj se mačke na šport razen na lovljenje miši (dvomim, da bo to kdaj olimpijska disciplina), bolj malo spoznajo.

»No, draga Suzi, da me ne boš tako začudeno gledala, ti bom pojasnila. Odpravljam se na

nik, pograbila torbo in zdrvela na zbirališče. Tam sem ugotovila, da je bila naglica odveč, saj se je ura odhoda (kot vsakič) krepko premaknila. Rezerva za zaspance pač mora biti. Večino smo se vsi udeleženci med seboj že poznali, nekaj pa je bilo tudi novih; treba je pač iti s časom naprej.

Že na poti proti Varaždinu smo si ustvarili prijetno vzdušje, obujali spomine na spomladansko srečanje v Ljubljani in ugibali, kako se bo tokrat izteklo. Program tekmovanja ni bil prenatrpan in vse je kazalo, da bomo preživeli lep dan.

V Varaždinu nas je pričakalo sonce in gostitelji, ki so nas najprej povabili k obilno obloženi mizi. Trikrat lahko ugrabite,

športno srečanje delavcev Koke, Podravke in Perutnine, ki je letos v Varaždinu. Če bi znala igrati odbojko, bi te radevolje vzela s seboj, tako boš pa, žal, morala ostati doma.

Tako sva modrovali in razpravljali še nekaj časa, vmes sem pa (kot »vzoren« športnik) zajtrkovala. Presneto! Ko sem pospravljala marelični džem v hladilnik, se je kozarec prevrnil in spodnja polica je bila v hipu vsa lepljiva. Z ubijalskim pogledom sem hotela ustavit urin kazalec, ki se je neusmiljeno bližal pol osmi.

»Se je že začelo! Kaže, da bo šlo danes vse narobe«, sem pomislila, bliskovito očistila hladil-

kdo je bil najbolj lačen in prvi pri mizi po stari navadi — odbojkarice, pa tudi drugi niso preveč zaostajali. Iz izkušenj smo vedeli, da je bolje pojesti več kot manj, kajti do zaključka tekmovanja postane človek presneto lačen.

»Romana, metala boš pikado. V ekipi so samo štiri ženske, mora pa jih biti pet«, sem zaslišala ob sebi znani glas.

Grizljal se mi je zataknil v grlu, toliko da se nisem zadavila: »Misliš resno, ali me zafrkavaš?«

»Pa še kako resno. Saj si metala tudi v Ljubljani.«

»Že, ampak tisto je bilo izven konkurence.«

»Saj je vseeno. Metala boš! Kar bo — pa bo.«

Sprizajnila sem se z usodo, čeprav sem bila vse prej kot optimist glede svojih sposobnosti. Najedli smo se, se dogovorili z nogometaši za medsebojno navijanje, potem pa smo se odpravili vsak na svoje bojišče. Na srečo se je začela odbojka precej pozneje kot pikado in sem lahko sodelovala v obeh disciplinah.

Najprej pikado. Ob pogledu na tarčo me je spreletel srh.

»Saj ne bom nič zadela«, sem si mislila in prelaga puščice v potnih rokav. Najprej pet poskusnih. Prva — mimo . . . Druga — na tleh . . . Tretja — hura, desetak! Tudi četrta in pet sta bili v tarči, toda to je bila komaj poskusna serija. Roke so se mi tresle, toda ko sem opazovala poskuse tekmovalk iz drugih ekip, mi je počasi rastla samozvest.

»Mogoče pa niti ne bo tako slabo. Teh pet serij bom že prežvela!« Bila sem na vrsti. Postavila sem se pred črto »hladna kot špricer« (kot bi rekel moj kolega) in — vseh pet strelav je pristalo v tarči. Tudi ostale štiri tekmovalke so metale zelo dobro in že po prvi seriji smo imele precejšnjo prednost, ki smo jo do konca samo še povečale. Umaknila sem levo nogo, kajti s srca se mi je odvalil velik kamen. Tekmovanje v pikadu je bilo hitro končano in lahko smo šle navijati za naše nogometaše. Že ko smo prišle, je bilo na igrišču precej vroče.

»Dajmo, gremo naši . . . Hočemo gol!«

Ob taki igri bi celo znani komentator Mladen Delić ostal brez besed in Ivica Osim bi gotovo našel kakega kandidata za reprezentanco.

Vratar je podal žogo desnemu krilu, ta pa veznemu igralcu. Postajalo je vedno bolj napeto, žoga je bila že pri napadalcu, ki se je vztrajno prebijal skozi »jekleno« nasprotnikovo obrambo, igralci so padali kot za stavo in končno — GOOOOLL . . .

Žal pa je bilo to tudi vse, kar sem uspela videti na nogomet-

nem igrišču, kajti treba se je bilo pripraviti na tekmo v odbojki. Poiskale smo slačilnico, prižgale luč in ostimele.

»Ima katera kasetofon?«

Zasmejale smo se, kajti edina neonska žarnica, ki je gorela, je utripala kot light-show. Kaj pa zdaj? Okupirale smo moško slačilnico in upale, da se ne bo nihče od prizadetih prikazal na vratih in zahteval svojo obleko.

Rzdelile smo si drese in trenirke, kar tudi ni minilo brez smeha in raznih pripomb. Končno smo bile vse oblečene in odpravile smo se »na ogled«. Ekipa Podravke se je že ogrevala. Tudi me smo sledile njihovega zgledu in sproti robantile čez tistega športnega referenta, ki je nabavil sintetične drese, kajti pot je z nas teke v potokih.

Bile smo dobro razporejene in prepričane v svoj uspeh (če sem lahko malo neskromna). Že pri žrebu sem imela srečo in zadela polno roko, kar je pomenilo, da je prvi servis naš. Tekma in bila posebej napeta, Zmagale smo brez težav. Mislili smo že, da Koka nima svoje ekipe, toda dekleta so vseeno prišla in odigrale za nas zmagovito tekmo, ki se je končala še hitreje kot prva. Gledalci so se zabavali in bolj kot igro ocenjevali igralke. Še zadnji pozdrav in športni del srečanja se je za nas končal. Čakala nas je objava rezultatov in zabava v restavraciji. Ob razgledu ni manjkalo šal in smeja ob hudomušnih pripombah na račun uvrstitve posameznih ekip. Žal se je igrala odbojka izven konkurence in doseženo prvo mesto ni vplivalo na skupni rezultat. Nogometaše pa smo vseeno malo podražili: »Boljše je biti prvi izven konkurence kot drugi v konkurenci . . .«. Kar precej so se razjezili, toda ko smo skupaj zaplesali, so bili pozabljeni vsi rezultati — taki in drugačni — in prijetno smo se zabavali.

Ko sem prišla domov, je muca že sladko spala in sama pri sebi sem pomislila: »Res ti je lahko žal, da ne znaš igrati odbojke.« Romana

S kolesom do zdravja

Vožnja s kolesom po ravnih cestah je najbolj ekonomičen način gibanja človeka s pomočjo mišic. Pri tem prihaja pri majhnih hitrostih do povečanega dela pljuč, srca in ožilja.

Kolesar najbolj uporablja mišice nog, na vzponih pa tudi rok. Kolesarstvo je primerno tudi za ljudi s preveliko telesno težo, saj tako porabijo odvečno energijo, hkrati pa krepijo kosti in sklepe. Poraba energije je pri vožnji s kolesom precej velika in raste z povečano hitrostjo. Prav tako se lahko s kolesarjenjem znebimo odvečnih kilogramov.

Vendar pa so pri rekreativnih kolesarjih obremenitve zelo nevarne, če na kolesarjenje nismo pripravljeni. Če se hočemo nevarnosti izogniti, je treba poleg pravilnega treninga paziti tudi na prehrano.

Najbolj priporočljiva popotna hrana je zapečeno piščančje meso, kruh s sirom, rižev narastek, napolitanke, čokolada, sveže jajce, breskve, sladkor ali juha z zdrobom. Med pijačami so najboljši maratonik, čaj ali sadni sok. Velike količine popite vode ali alkohola niso najboljše, saj izčrpavajo organizem in povečujejo znojenje. Z znojenjem pa izločujemo iz organizma veliko količino soli, ki je potrebna za fiziološko

koncentracijo. Z vodo in alkoholom se koncentracija soli razblaži in zraven obremenjuje še srce.

Če koncentracija soli pade pod 2%, nastopi kriza, ki se kaže v slabosti, bruhanju, izčrpanosti, krčih in navsezadnje celo v nezavednosti. Če hočemo vse to preprečiti, vzamemo na kolesarjenje pijačo, ki vsebuje kuhinjsko sol, recimo juhe, ki jih pijemo vsakih nekaj kilometrov. Za dobro počutje je priporočljiv tudi vitamin B, še zlasti pa je pomemben vitamin C, ker združuje adrenalin, ki ga izločajo ledvice. Adrenalin ima pomembno vlogo pri razkranjanju glikogena, ki je vir energije.

V vročih dnevih je priporočljiva pijača, ki vsebuje na liter vode 4 g kuhinjske soli, limono ter vitamina B in C.

DOPOLNILNI ŠPORTI

Če hočemo po sezoni ali pred njo ohraniti telesno pripravljenost, se moramo ukvarjati z dopolnilnimi športi. To velja za jesen in zimo. Koristni dopolnilni športi za kolesarstvo so tek na smučeh, rahel trimski tek in plavanje. Tek in plavanje sta priporočljiva tudi med sezono, da ne pride do nasičenosti s kolesarjenjem.

Stefan Vrtnjak

Občinsko šahovsko prvenstvo

Perutninarji smo se tudi letos udeležili občinskega šahovskega prvenstva, ki je bilo dne 14. 11. 1987 in ga je organiziralo šahovsko društvo MIP Ptuj. Pravico igranja so imele šahovske ekipe vseh delovnih in drugih organizacij, ter krajevnih skupnosti.

Ekipe se sestavljali po štirje igralci in dva rezervna igralca. Tekmovanje se je udeležilo 16 ekip. Odigranih je bilo 15 kol saj je igrala vsaka ekipa z vsako.

Naši šahisti so na tekmovalju dosegli odlično 2. mesto. Prvo mesto je osvojila ekipa KS Žetale, tretje mesto pa ekipa KS Gorišnica.

Za ekipo Perutnine so nastopili:

ZLENDER Boris, SEDLAŠEK Branko, FIJAN Milan, LETONJA Srečko in ROJIC Boris.

Naši šahisti so igrali zelo borbeno, saj so premagali celo končnega zmagovalca na turnirju, to

je ekipo KS Žetale kar s 3:1 ter se na koncu uvrstili na odlično 2. mesto z zaostankom 1,5 točke za zmagovalcem, ki je zbral 40,5 točk. Na tekmovalju je bilo pravo borbeno vzdušje, saj do zadnjega kola ni bilo znano kdo bo zmagovalac.

Na turnirju je sodelovalo veliko število zelo mladih igralcev — še osnovnošolcev, ki so pokazali veliko znanja, saj je pred njimi klonil marsikateri »veteran«, ter s tem pokazali, da se razvijajo v dobre in perspektivne šahiste.

Sodelovanje na takšnih turnirjih je pravilno in zaželjeno saj se na njih pridobivajo potrebne izkušnje in se krepi znanje. Le tako bomo tudi v bodoče dosegali na šahovskih tekmovanjih lepe rezultate, ki ne bodo v ponos le posameznikom temveč tudi delovni organizaciji.

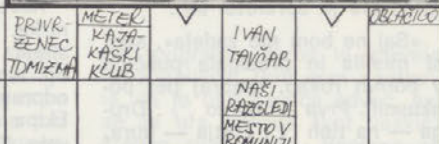
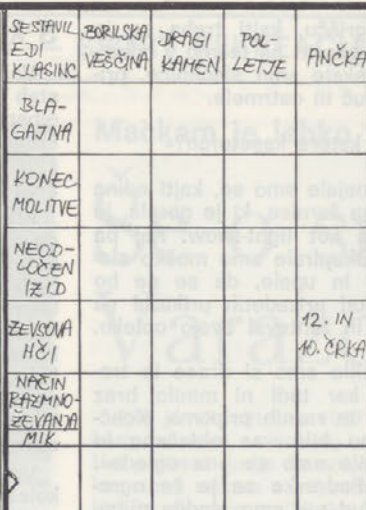
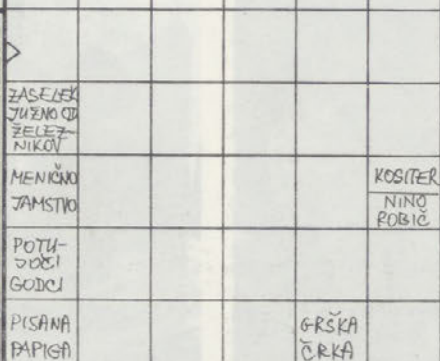
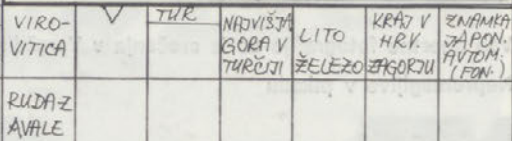
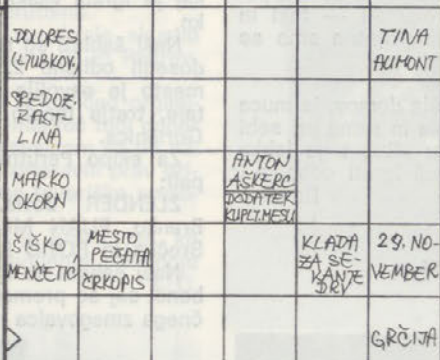
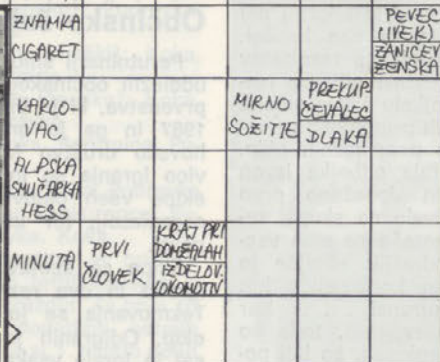
Za doseženo 2. mesto iskrene čestitke.

F. C.

Vse športne fotografije so iz srečanja v Varaždinu

Nepremagljive v pikadu

[illegible]

PTUJSKI PERUTNINAR, glasilo delovnega kolektiva in kooperantov Perutnine Ptuj, izdaja delavski svet OZD, Glasilo ureja uredniški odbor: Mirko Bauman, Alenka Brglez, Lojze Cajnko – predsednik, Rahela Juršič, Olga Mikulec, Jože Reisman, Marija Širovnik – namestnik predsednika, Dušan Sprah, Jovo Tarbuk. Glavni urednik Lojze Cajnko, odgovorni urednik Jovo Tarbuk. Naklada 2400 izvodov, uredništvo in uprava Ptuj, Potročna 8. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Glasilo je oproščeno temeljnega prometnega davka, na podlagi mnenja Sekretariata za informacije pri IS RS Slovenije, štev. 421-I/72, z dne 5. 12. 1977. Tiska TOZD Ptujtiska tiskarna, Ptuj.